

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Indskrift paa Stentavle i Veringe Kirke over Ambrosius Stubs Svoger Pastor Schyth

Citation: Stub, Ambrosius: "Indskrift paa Stentavle i Veringe Kirke over Ambrosius Stubs Svoger Pastor Schyth", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 26. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub02val-shoot-workid57192/facsimile.pdf> (tilgået 05. december 2021)

Anvendt udgave: Digte

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Indskrift paa Stentavle i Verninge Kirke
over Ambrosius Stubs Svoger Pastor Schyth,
d. 7. Januar 1756

Du levende dødelige
5 For ved dette Altar gjemmes en Wigtighed
Din egen Forraadnels Forvarsel
Det der igien kunde blive til Jord
af
Den Velærværdige og Vellærde
10 Hr. Lauritz Schyth
Fordum
Denne Meenigheds Kiære Siælesørgere
Han kom
til denne forgængelige Verden
15 1696 den 27 Novemb.
Han saac
Guds Kald til sit Lære Embede
1729 den 12 Maii
Han vandt
20 En troe Læreris ubesmittede Belønning
1756 den 7. Januarii
Han triumpherer
Over alt dette der dog er aldeles intet
Naar hans Legeme skal staae op
25 i Uforkrenkelighed
Oprigtig Herrens Frygt, foruden Svig og Sminke,
Reen Ærlighed, som ey kan hinke,

Retsindig Nidkiærhed for Siælis rette Vel,
De gave ham dete Navn, som Falskhed ey skal sværte:
³⁰ Han var en ret Nathanael
En from Guds Mand i Sind og Hierte.
Hans eeniste Ægte-felle
Karen Stup
Som bedrøved overlevede ham og Deres 4 Sønner
³⁵ loed denne velfortiente Aldmindelse oprette.

[81.] A: Tavle i Verninge Kirke. – *Litt.*: Barfod III S. 197 og IV og V Nr. 100; Fonsmark Nr. 102. – Indskriften maa formodes at være skrevet af Stub kort efter Pastor Schyths Død 7. Jan. 1756. – *Jf.* Indl. S. 43 og 58.

³⁰ Nathanael] *jf.* *Jobs.* 1, 48: *Jesus saae Nathanael komme til sig og sagde om ham: see, det er sandelig en Israelit, i hvilken der ikke er Sveig.*

Ansøgning til Stiftamtmand G. F. Holstein

5. Juni 1756

Høylvelbaarne
Hr. Cammerherre og StiftsbefalingsMand!
5 Naadigste Herre!

De viiser, som man seer, Enhver et naadigt Øye:
De letter, naar De kan, Enhver sin tunge Møye.
Forund, ð Store Mand! min Ringhed denne Fryd,
At Øret aabnes her for Vanhelds yncksom Lyd.

¹⁰ Min Barndom den gick bort i Skolegang, som kræncker:
Min Ungdom sad sig tret paa de Latinske Benker:
Jeg var Academist til første Mandoms Tid:
Minerva lod end og fornøyet med min Flid.

Min Skiebne spillede saa sneedig med min Lykke,
¹⁵ Fordi jeg fandt mig cy i Nogle Agt og Nykke:
For sildig blev jeg klog af Tidens Skue-Spil,
Hvor Verden føyer den, der gjør, hvad Verden vil.

Jeg overgav min Bog, min kiære, troe Veninde:
Jeg drømte, ved min Pen, jeg saae mit Brød i Blinde:
²⁰ Ved et og andet Hoff, fandt det, jeg skrev, Behag;
Men ach! mit Slæb blev svart, min Førlighed for svag.